

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 frt.
 Félévre 4 „
 Negyedévre 2 „
Hirdetési árak:
 A négy-hasábos petitsor
 1-szeri felvétele . . . 7 kr.
 2-szeri „ 6 „
 3-szeri „ 5 „
 A három-hasábos „Nyilttér“
 petitsor 10 kr-ral számíttatik.
 Hirdetés-bélyegár 30 kr.

PÉCSI LAPOK.

Vegyes tartalmu lap.

Hirdetések felvételnek:
 Oppelik A., Schalek Henrik,
 Haasenstein és Fogler,
 Mosse Rezső bécsi; — Gold
 berger A. B. budapesti; —
 G. L. Daube és társa
 M. frankfurti;
 Haasenstein és Fogler
 Steiner A.
 hamburgi irodában.

Megjelenik hetenkint háromszor
 és pedig:
 vasárnap, szerdán és pénteken

Szerkesztőségi iroda hal-tér 5-ik számú házban. Hirdetések és előfizetések felvételi
 irodája Ramazetter Károly kiadóhivatalában boltív-közben a könyvnyomda mellett.

Egyes szám
 Szerda- és pénteki kiadás 5 kr.
 vasárnap 10 kr.

A „Pécsi Dalárda“-ról.

(Sch. I.) Az utóbbi időben a helyi sajtó nem kis mértékben foglalkozott dalárdánkkal; őszinte érdeklődésből tette-e, avagy csupán azért, hogy legyen miről írni — nem tudom; de bármilyen lett legyen is az indok, annyit monnhatok, hogy e „kiváló érdeklődésért“ maga a kérdéses intézet épen nem tartozik köszönettel, mert akarva sem költethették volna jobban veszett hírét, mint a hogy tették.

„A „Pécsi Dalárda“ fölött elhúzták a lélekharangot“ — „pártoló tagjait kizárta köréből, nehogy a nyilvánosságra tanulás kelljen“ — „Die „Pécsi Dalárda“ besteht als solche nicht mehr.“ — „Az országos hirre vergődött „Pécsi Dalárda“ megszűnt tehát moraliter élni“ stb. stb. És miért e tendenciósus jajveszékelés, minek egyelőre absolute semmi alapja nincsen? Nem kutatom a kutforrásokat, már csak azért sem, nehogy azon kényszerhelyzetbe hozzam magamat, ama bizonyos személyek viselt dolgairól is szólni, kik a jelen állapotoknak részben okozói s a fent idézett álhíreknek mégis készsége követői. — De hogy az az örökös „lélekharanghuzás“-nak s ócsárlásnak mégis valahára vége szakadjon, legyen szabad rövid vonásokban ecsetelni, miből áll tulajdonképp dalárdánk reformja.

Mi természetűek voltak az indokok, melyek dalárdánkat úgy műszaki, mint anyagi tekintetben belreformra készítették, ismerik e lapok t. olvasói az e helyen szó szerint közölt s a tárgyalás alapjául szolgáló bizottsági jelentésből; feladatunk tehát már csak az lehet, bizonyítani, hogy dalárdánk igenis nem szűnt meg élni, sem tényleg, sem moraliter, mert a pártoló tagoknak kebeléből való kizárásával még nem vonult vissza egyuttal a nyilvánosságtól is, hanem ellenkezőleg, az új szervezet alapos reményekre jogosít, hogy újból felemelkedik azon pozícióra, melyen egykor a haza gyöngyének neveztetett.

A dalárda tehát — mint már mondtam — nem szűnt meg élni; fenmaradt neve is, célja is, úgy mint ezelőtt. A változás, mi belső szervezetében történt, csak abból áll, hogy az egyesületet ezután csak a működő tagok testülete fogja képezni, azaz lesz szervezetében egy önmagát fentartó, önálló szabad egyesület, mely ezután ép úgy, mint eddig, a maga elé tűzött céljának fog élni, mégis anélkül, hogy bárminemű alapszabályszerű kötelezettségeket vállalna magára.

És miért e változás? Ennek sok, igen sok oka van s a sok között még olyan is — s ezek nem épen a leggyengébbek — melyeket e helyen elmondani nem volna az ildomossággal megegyezhető. — De hogy e

változást mégis másképp — habár egyoldalulag is indokoljam, elmondom, hogy az egyesületnek egykori 300—400 pártoló tagja ez idő szerint lepadt 150-re, az ezek után befolyó összes jövedelem pedig — ha ugyan befoly — már nem volt elegendő arra, hogy a 4 kötelezett dalestély költségeit s a szolgáló fizetését, kit a tagdíjak beszédésére okvetlen tartani kellett, csak némiképp is fedezze. S ha már most ehhez hozzávetjük még, mennyi kellemetlenséggel járt e csekély jövedelem beszédése, mily furcsa üzeneteket kelle zsebrerakni s végre mily türelmetlenül, hidegen fogadtattak a dalestélyi előadások, hogy azokat nem ritkán félbe kellett szakítani, mert a közönség egy részének társalgása majdnem hangosabb volt az ének-nél: bizonyára mindenki természetesen fogja találni a fenti határozatot, melylyel az egyesület egy már-már elviselhetlenné vált terhet lerázott magáról, de ebből kifolyólag még azon kedvező helyzetbe is jutott, hogy kiadásait a viszonyokhoz mérten szabályozza.

De hogy lehet e kényszer szülte reformból már most azt kimagyarázni, miként a dalárda ezzel egyuttal azt is kimondotta, hogy többé nem lép a nyilvánosság elé, hanem egyszerűen magán társulattá alakul, melynek előrelátható végcélja az lesz, hogy „fecernut magnum áldomás“ — azt őszintén bevallani, nem tudom egyszerű eszemen fölfogni. Igaz, hangsúlyozva lett, miként a dalárda új szervezetében legyen tekintettel arra, hogy első sorban tagjai is találjanak szórakozást az egyesületben s ne mindig csak a mások mulattatásával legyenek elfoglalva; sőt mi több, arra is fog suly fektettni, hogy az egyleti tagok akkor is, ha nincs előtte az egész testület, tehát magok közt, vagy magán társaságokban is hasznát vehethessék annak, mit az egyletben tanulnak — mely célból négyes, vagy kettős négyes karokra fognak feloszlan. Mindez azonban maga az egyesület érdekében történik, s még nem azonos azzal, hogy a nyilvánosságtól visszalép. S végre szól e mellett még az egylet célja is, mely ezután is a hazai dal- és zene-művelése s pályadíjak kitűzése általi emelése, a társasélet előmozdítása, nyilvános nagyobb-szerű előadások, hangversenyek rendezése, ünnepi és humanisztikus törekvések pártolása stb.-ből fog állani.

A mi változás tehát történt, az — mint látszik egyedül az egyesület érdekében történt s így nagyon kár a világ előtt annak veszett hírét költeni.

Meglehet az új alapon — a mennyiben anyagi áldozattal is jár — egyelőre kevesebb lesz a működő tagok száma; de megmarad a tagok hasznavehető része s

miután van remény, hogy a régiebb tagok is — kik többnyire épen a végkép lejárt dalestélyek miatt léptek ki az egyesület kötelekéből — újra csatlakozni fognak, de a jelen önálló, kötelezettség nélküli szervezet mellett előbb is lehet új, hasznavehető erőkre számítani: a dalárda rövid idő alatt befogja bizonyítani, hogy ismét azon nívóaura emelkedett, melyen fénykorában állott. Ritkábban fog ugyan ezután a közönség elé lépni, de ha fellép, oly produktív fog nyújtani, mire a város mű- és zeneértő közönsége mindig büszkeséggel fog hivatkozni. Ott lesz a dalárda ezután is, ha a város közönségének közönnepélye van, de ott lesz — ha a közönség fellépteiben pártolja — az ez évben tartandó orsz. dalár-ünnepélyen is s fellépése bizonyára nem fog multjának szegényére válni.

Ne ócsároljuk, ne kicsinyeljük azért azt az egyesületet, mely 20 év óta ez általa rendezett százakra menő előadások és ünnepekkel eléggé bebizonyította életrevalóságát.

A katonai előfogatozás egyöntetűsége céljából, az előfogatozás kiszolgáltatása körül követendő eljárás törvényhozásilag fog szabályoztatni, s a vonatkozó törvényjavaslat szövegezése közelebb már eszközöltetni fog, s a javaslat a lehetőség szerint még ezen ülészak alatt be fog terjesztetni az országgyűlés elébe. Ugyanezen ügy egyidejűleg a monarchia másik felében is azonosan fog szabályoztatni az ottani törvényhozás által.

A Dunagőzhajózási társaság pécsi szénbányászata 1881-ben 4.547.622 métermázsát eredményezett, előző évi eredmény 4.555.670 métermázsá volt, a brikettermelés 317.337 vagyis a mult évvel szemben 15.298 métermázsával többre, a pirszéntermelés pedig 82.526 vagyis a mult évvel szemben 56.618 mmázsával kevesebbre rugott. A széneladás 327.600 métermázsával emelkedett, míg ellenben a társaságnak saját gőzhajózási céljaira való fogyasztás, annál a körülménynél fogva, hogy a hosszú szállítási kikerülése végett, nevezetesen a végállomásokon nagyobb mennyiségű szenet összehárolt, jelentékenyen csökkent. Az eladási többlet nagyjából (246.000 mm.) a budapesti iparvállalatokra esik, a hol a pécsi kőszén mindinkább nagyobb tért hódít. Egy másik jel, mely a szén hasznavehetősege mellett tanuskodik az, hogy a brikett vásárlók mindig az olcsóbb, nyers kőszénfűtést kezdik alkalmazni, amint az a brikett termelés céljából is következik, mely tulajdonképpen az, hogy a tüzelő-anyag-fogyasztást a hazai szénre irányozza. A pirszénaknázás hanyatlásának oka az osztrák alpesi vasiparnak kedvezőtlen viszonyaiban rejlik.

A képviselőház tárgyalásai menetét illetőleg parlamenti körökben az a nézet uralkodik, hogy a pénzügyi bizottságban már tárgyalásra kitűzött kisebb törvényjavaslatokon kívül ezen tárczából valószínűleg csak a fegyveradóra vonatkozó törvényjavaslat fog a husvéti ünnepek előtt a bizott-

ság és a ház által tárgyalatni, míg a pénzügyi biráskodásra és a közadók kezelésére vonatkozó javaslatokkal a bizottság is csak az ünnepek után fog foglalkozni. A közgazdasági tárczához tartozó javaslatok közül a bizottság által már befejezett kisebb javaslatok még szintén tárgyalásra kerülnek, a vámtariffára vonatkozó terjedelmes javaslatot pedig f. hó 20-ika körül kezdi tárgyalni az illető szakbizottság. Egyéb javaslatok közt a bizottságilag már szintén letárgyalt véderő törvényjavaslat fog legközelebb a házban szönyegre kerülni.

A gyári ipar felvirágoztatása tárgyában a közgazdasági minister az 1881. XLIV. t. cz. életbeléptetésével kapcsolatosan körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, melyben közli a gyári ipar felvirágoztatására célzó intézkedéseit, s felhívja a törvényhatóságokat, hogy jelöljék ki azokat a gyári iparágakat, melyek a törvényhatóság területén legcélszerűsában volnának fejleszthetők; egyúttal buzdítja a törvényhatóságokat, hogy hassanak oda, miszerint a magánosok és a testületek körében a vállalkozási hajlam felélesztessék.

Ujdonságok.

Egy orosz katona a pécsi törvényszék előtt. Máriankó György tirnovai illetőségű bolgár kertész összeroperelvén Velinben kerteszkedő társaival, elemelte a közös látát s abból a míg társai aludtak magához vette az összes pénzkészletet, kerekaszámában 600 frtot és utnak indult vissza hazájába. De Broodban a nemezsis osztrák zsandárok képeben utólérte őt és ő töredelmes vallo-mást téve, ide kísértetett a kr. törvényszék börtönébe. Itt megváltoztatván bevallását, azt állította, hogy ő csak saját jutalékát vette el és azért szökött meg, mert társai őt követeléséért halállal fenyegették. A törvényszék Mariankó védelmét (ki magát orosz katonának állította) nem fogadta el és 2 évi fegyházra ítélte az e hó 15-én tartott végtárgyalás alkalmával.

A veres kereszt egylet — mint lapunk mult számában jeleztük — vasárnap délután fogja tartani közgyűlését a városház nagytermében. Ugy az egylet tagjainak, mint városunk nagy közönségének ajánljuk meleg figyelmébe s felhívjuk, hogy mennél nagyobb számmal jelenjenek meg; annál is inkább, mivel az egylet mult évi tevékenységéről szóló terjedelmes jelentés érdekes-

ségén kívül, igen figyelemreméltó indítványok is fognak tétetni, különös tekintettel a jelen mozgalmas időkre, midőn fiaink nagy része már a harcban van.

Hamis pénzlelet. Siklósról írják, hogy az ottani hid alatt nagy mennyiségű készletet találtak rézből csinált huszkrajezárosokból, megtalálták ezuttal a készítésükre szolgáló három prést is. Néhány bujkáló fiu akadt e leletre, de hogy mikor és ki által lett oda elrejtve, még tudva nincs; a szolgabíróság erélyesen nyomoz.

A IV. kerületben megüresedett városi bizottsági tag választás vasárnap, e hó 26-án lesz. Eddig következő jelöltekről van szó: Kellemy Károly ur, vasuti üzletvezető, Németh József, Szieberth Nándor, Szucsics Károly ügyvéd urak és Tiefenbacher ur, vendéglős, de ugy értesülünk, hogy e névsorhoz a választásig még sok más név is fog csatlakozni, annál is inkább, mert a választóknak nem sikerült még eddig egy személyben megállapodni. Vannak olyanok is, kik továbbra is Simonfay János urhoz ragaszkodnak, ki azonban határozottan kijelentette, hogy jelenleg még bizottsági tag lenni nem akar.

Siklósról a következőket írják. Nagy volt az ijedelem városunkban, ugyanis rosszul lett e napokban egy házi szolga olyannyira, hogy a jelek után az egész háznép attól tartott, hogy valóságos kolera bántja. Midőn egy kissé jobban érezte magát, bevallotta, hogy egy doboz „Elisabetha“ pirulát esent el és evett meg egyszerre, azon hiszemben, hogy ez romlott gyomrán segít. Nagyobb baja nem esett.

A harkányi-fürdőről néhány nap óta különös hírek keringenek, azt beszélnek, hogy a forrás teljesen kiapad, hogy a kitűnő gyógyhatású viznek nyoma sincs többé és Zsigmondy híres vízfejthőz fordultak a bér-lők segélyért. Mindebből egy szó se való, egyszerűen abból áll a dolog, hogy a víz-huzó gép elromlott, annak helyreállítása pedig több időt vehető igénybe, a víz szivattyúzása egyelőre szünetel.

Színház. Kedden, e hó 14-én a Munkácsi pár, jobban mondva Munkácsi Gyula ur javára negyedszer a „Czifra nyomoruság“, Csiky G. e mulattató, de nagyon is ismert vigjátéka került színre. Bella Munkácsinának, Poprádi pedig Munkácsinak legsikerültebb szerepei, az elsőnek gyermekies kedélyessége és szeretetreméltósága, a másíknak ügyesen eltalált nagy urias „sviháksága“

általános tetszéssel találkoztak; játékuakat élesen megtapsolták. Sajnálattal kell azonban constatalnunk, hogy a nézőtér csak félig telt meg, s az egész előadáson némi kedvetlenség és bágyadság látszott meg.

Tabak Pál volt városi irnok és község-bírósi végrehajtó tegnap d. u. 2 órakor a vasfürdő melletti vizárokban halva találtott; a hulla orvos-rendőri bonczolás végett, a kórházba szállítottott.

Apró hírek. Két bukás. Ujra két esődöt kell regisztrálnunk. Mesterházy I. Ferencz és Wittmann helybeli fűszerkereskedők beadták a kulcsot; az elsőről hírlik, hogy többek társaságában Amerikába vándorol. — A dunagőzhajózási társaság. E hó 16-tól kezdve rendes összeköttetés fog ismét Budapest és Galacz között fennállani. Budapestről a hajók mindenkor csütörtökön, szombaton és kedden éjjeli 11 órakor indulnak, Galaczból ugyanezen napokon reggeli 9 órakor. — A sorozási bizottság ápril hó 3—5-ig működik és intézi a hatáskörébe eső ügyeket. — A honvéd csatáriskola tegnap nyitattott meg a sátor táborban; parancsnoka Stóger őrnagy ur. — A pécsi dalárda Vachauer Károly urat, volt karmesterét, tekintettel az egylet körüli érdemeire — tiszteletbeli tagjává választotta. — Lemondás. Matyók Kálmán, baranyatolnai 67-ik számú honvédszázalójbeli szabadságolt állományu főhadnagy a honvédségből kilépett.

Belföldi hírek. A képviselőház a költségvetési törvényjavaslatot ma harmadszori felolvasásban elfogadta és átküldötte a főrendiházhoz, a mely azt szombaton fogja érdemileg tárgyalni. Ezután felvetett a köolajvám fölemeléséről és az ásványolajadó behozataláról szóló törvényjavaslat. Hegedüs Sándor előadó elfogadásra ajánlotta a javaslatot. Helfy annak káros hatását igyekezett kimutatni és elfogadása ellen nyilatkozott; Wahrmann Mór czáfalgatta Helfy állításait és a törvényjavaslat elfogadását ajánlotta, Gaál Jenő és Orbán Balázs szintén a javaslat ellen nyilatkoztak, míg a pénzügyminister mellette emelte szót. A vitát folytatják. Az ülés végén Máriási Aladár a belügyministert az italméresi jog megszüntetése tárgyában, Bódogh Albert pedig a pénzügyministert a dohánytermelési engedélyek tárgyában interpellálta. Az utóbbi interpellációra Szapáry Gyula gróf pénzügyminister nyomban nyilatkozott, érdemleges válaszát azonban későbbre tartotta fenn. — A felkelésről. Arra a hirre, hogy a cse-

Tárcaza.

Parisina.

— Byron. —

(2-ik folytatás.)

6.

Ismét sóhajt a nő és felriad
A férj, míg éjbe szikrát hány szeme.
Vajjon ki keltheté fel álmiból,
Miféle hang ez, mely fülebe cseng,
Holott nyugodt az éj miként a sír —
Csupán a szende hitves keble reng
Az élet egyes hullámzásától.
Lecsillapul tehát s félkarra dől —
A félhomályba bámul.... álmadoz.
S im újra hangzik tágas csarnoka
Egy női hangtól, ah! mily édesen.
Valjon ki szólhat ilyen csábosan
Ez nem neje, e hang oly ismerős,
És mégis mintha.... ah, de nem lehet
„Hugó“ nevét rebegte női ajk,
Egy lesz ez a sok udvarhölgy közül,
Ki eltéveszti a fiu lakát.
„Csak még egy hangot adj bájos syrén
S a sok közül felismert herceged!“
Ezt gondolá és mind jobban figyel
A hangra, mely megoldja a talányt,
De minden néma, csak kétsége nem,

Felverte ez gorgon-kigyófejét
S ezer fulánkkal ostromolja őt.
„Csak egyszer ejtené ki még tehát —
Hadd oszlanának el kétségeim,
Hisz ah, e kétely oly irtóztató!“
S mert nincs közelbe, más kit vádja ér,
Szivére vonja nyugvó hitvesét
S fejére nyomja szoszomjas fülét.
Egy hang s a herczeg már elsáppadt
„Te vagy“ — kiált és elnémul legott.

Ki e név, mely oly félemletes,
Hogy elrabolni képes álmait,
Létó*) művét: a síma arcvonást?

Nézd ott az árt, a felhányt tengeren:
Amint bősziülve nyal egy sziklatót
S meg nem pihen, míg csak nem tar fejét
Darabra törte.... partra hányja most....
Majd fordul egyet korbácsolt dühe
S a messzeségben ingó pontra tör —
Mely ellenáll, ah, egy perczig csupán:
Míg tört az árboz, végső támasza —
Amelyen ültek a dioskurok,
Nem védi meg a sajkát semmi már
Se bő szitok, se isten és fohász,
Alattok és felettők zúg az ár —
Míg minden eltűn a habok alatt.

*) Létó (a görögöknél, a rómaiaknál Latona) mythologiai személyiség, Koios titán leánya, a csillagos éjszakát képviselte; ő volt Apollo és Diána (Ártemis) anyja.

Igy zúg e név — Hugóé — mint a vész;
Onön apját aként némitja el —
S a mélybe rántja a dicső nevet;
Családi tűzhely földi üdveit
És mindent ami drága, eltemet;
Igy vesz boszút az átkos fattyuvér!
„Szegény Bianka, mondd: mért is hível
Előbb nekem, semhogy nőmmé levél.“

(Folytatása következik.)

Ascanio,

Dumas Sándor regénye.

Francia eredetiből fordította

dr. Daempff Sándor.

VI.

Mire valók a felügyelőnök.

(Folytatás.)

Igy ő, ki két vasárnap látta Colombeot
anélkül, hogy követni merete volna, kit har-
madik vasárnap követett, anélkül, hogy
megszólítani mert volna, most meglátogatni
akarja őt, s miért? hogy a Nesle-hotelt me-
lyet következő vasárnap Benvenuto merőben
kedvtöltésből jó vagy rossz szerével el akart
foglalni Colombe atyjától, megvizsgálja.

A helyzet kellemetlen volt volna bár-
kire nézve is: de borzasztó volt egy szerel-
mesre nézve.

Szerencse, hogy messze volt a Nesle-
hotel a Saint-Martin utcától. Hacsak két
lépésnyire lett volna, Ascanio nem tette

mernoi környéken levő fölkelők erősítést kaptak és újra a Narenta alsóbb részeibe szándékoznak vonulni, Dahlen és Jovanovich altábornagyok márczius 8-án közösen tervet állapítottak meg, mely szerint három hadoszlop és pedig Kalinovichból Arlow ezredesé, Gacsikóból Szekulics vezérőrnagy és Fojnicsán át Czvetics vezérőrnagyé utnak indul, hogy a jelzett pontra előnyomuljon. E mozgalomról Dahlen altábornagy márczius 13-án reggel a következőket jelenti: Arlow ezredes hadoszlopa, mely márczius 9-én Kalinovicból utra kelt, márczius 11-én Pridoriczába ért és helyreállította az összeköttetést Szekulics tábornok csapatával, melyek Cernewot, Surovit és Lukát megszállták. Czveits tábornok Kokorino környékén foglalt állást. Ama területen, melyet Szekulics és Czveits tábornokok csapatai elhagytak, a lakosság általában barátságtalanul viselte magát. Kisebbségi csoportokon kívül Mecocia, Dubráva és Resecsan mellett az ellenség nem mutatta magát. Megerősül, hogy Tungusz és Forta, felkelővezérek Bachopolje irányában utrakeltek. Obadics tábornok márczius 10-én Focsából Bródon át Radulosina-Micsaicsba ment és márczius 11-én Tientistébe ért. Az útjába eső helységeket a lakosoktól egészen elhagyatva találta; mondják, hogy valamennyien Montenegróba menekültek. Felkelőket nem látott. Obadics tábornok, márczius 12-én Focsába visszatért.

Külföldi hírek. Berlinből írják a lapoknak: Beavatott körökben igen pessimistikus nézeteket táplálnak Oroszország viszonyait illetően. Elégtételt a Skobelev ügyben nem is várnak többé. A kabinet — állítólag legfelsőbb ohaj folytán — eddig tartózkodott minden élesebb lépéstől, nehogy a dolgok fejlődését siettesse. Remélik, hogy ez uton sikerül a háboru veszélyét elhárítani, de a közel jövőben katasztrófa bekövetkezését várják Oroszországban. A német kormány Pétervárot rosszalását fejezte ki Skobelev ottani fogadtatása miatt. Skobelev hír szerint ismét alkalmat vett magának nyilatkozni, s egyebek közt azt mondta: A háboru ugyanis elkerülhetetlen, legyen meg hát mielőbb; ha a császár nem akarja, kényszeríteni kell ilyenemű provokációk útján. — Rómából jelentik. Az olasz kormány külföldi képviselői utasítást kaptak, hogy előforduló esetekben iparkodjanak egyetérteni a német és osztrák-magyar képviselőkkel. Konstantinápolyból tudósítják a lapokat: Derwisbasa Pristinába utazott, hogy az albániaiakat figyelemmel kísérje, kik a délszláv mag-

lomhoz csatlakozásra készültek, hasonló czélból Drinápolyba is készül, hogy a bolgárokat szemmel tartsa.

Hírneves zeneköltők családi életéből.

(Szemelvények.)

Különösen kiválik itt a „Büvös vadász“ életvidor és pajkos Anna, melynek szerencsés megalkotását határozottan Karolina befolyásolta. Menyasszonyának — ki akkor a prágai színház ünnepelt soubrette-szereplője volt — így irt: „Mily különös, hogy mennyire feltűnőleg jönnek bizonyul előszere tetem mindaz iránt, mi a legtávolabbi vonatkozásban is áll Linámhoz. Anna érdekel legközelebbi — mely pedig mennyire szerepkörödbe vágná, — s érzem, hogy azt kell legelőbb megírnom, annyira előttem vagy folytonosan.“ Már a nyitány-jelenet rendelkezéseire is, jótékony befolyást gyakorolt az e téren már gazdag tapasztalású Karolina. A szövegtervezet szerint ugyanis az operát — mai alakjában — még két jelenet előzte volt meg, melyekben a darab katasztrófájával szoros összefüggő visiója a zarándoknak és Ágothának a jámbor remetéknél tett látogatása nyert megtestesítést. „Hagyd el e jeleneteket, — írja Karolina — „s ragadd meg egyenesen a népélet pezsgésével! kezd az operát a csárdai jelenettel!“ s a következő megmutatta, mennyire igaza volt a színpadi hatás titkaiban teljesen ismerős énekesnőnek. De hasznát vette Weber, színpadi tapasztalatainak később is, mikor már csendes otthont alkotva magának, nőül vette Karolináját, kiben a legszorgosabb háziasszonyt, a leggyöngédebb anyát, s házi boldogságának megteremtőjét lelta meg. — Weber Miksa bécsi ministeri tanácsos, Webernek fia, igen érdekes életrajzi adatokat adott át egyébként a nyilvánosságnak, melyek igen kedves visszapillantást engednek atyja valóban boldog családi életébe.

A műszak és gráciák kedvezének Mendelssohn Bartholdy Bódog-nak is megadta sorsa, hogy családi életének egész boldogságát zavartalanul élvezhesse. Egy majnai frankfurti református hitszónok nemeslelkű és finom nevelésű legifjabb leánya, Jenanrenaud Cecilia volt hivatva rózsát hinteni a szeretetreméltó zeneszerző költői pályájára. Dalainak egyik füzetét — mely a 34. számot viseli — sógornőjének, Cecilia nővérének ajánlotta. Művészi törekvései, avagy elhatározásaira nevének semmi befolyása sem volt. Zenét érdeklő kérdéseiben azonban tisztán, bálványozásig szeretett nő-

vérenek Fannynak (ki később Hensel festő nevévé lőn) tanácsához folyamodott. Fanninak — a természettől különben is gazdag észtehetséggel lévén megáldva — igen jelentékeny észtehetsége volt, összhangzattant is tanult és jártas volt a zeneszerzés tudományában is. Az általánosan és annyira kedvelt „Liebe ohne Worte“ k egynemelyike valóban tőle is származik, szerénysége azonban nem engedte meg, hogy azokat saját neve alatt bocsássa ki a nagy világba. Fannyt zongorázás közben érte el hirtelen történt halála, melyet hírül vevén Mendelssohn, oly erős kedélyrázkódtatáson ment át, hogy ennek következtében hat hónapi változó szenvedés után maga is meghalt. Mélyen megsomorodott özvegye visszaköltözött ezután szülővárosába, hol egyedül gyermekei nevelésén fáradozva, — miután még Benjamin fia halála érzékeny sebet ütött volna az anya szívére — 1853 Szeptember havában jobb hazába költözött.

Schuman Róbert első szerelme a szép Abegg Meta volt, kit egy mannheimi bálon ismert meg, s kinek az a begg alapmotívumra szerzett 1. sz. változatait ajánlotta. Később Fricken Ernestina iránt érzett futólagos vonzalmat, de vonzalmával mégis inkább látszott egykori tanítójának Wick Klára felé közeledni, kit már akkor, midőn tizenéves korában technikai készség és bámulatos költői felfogás dolgában elterjedt híru zongoraművésznőkkel versenyezni látott, tanult meg tisztelni. De valójában beléseretni csak akkor tudott, midőn virágzó hajadonná fejlődött. Ekkor hirtelen fellobbant szerelme Ernestina iránt, kölcsönös barátságos egyetértés folytán lassan lecsendesült ismét, úgy, hogy egészen elfelednie sem volt nehéz, mert ekkor végezte művészi körutját Wick Klára, ki nemcsak hódítólag hatott mindenkire, hanem Schumannnak is ideáljává lőn. Rátalált a szívre, melynek dobbanását ugyanazon magasztos eszme hevíté, melyből az elválaszthatlan összetartozandóság harmóniája áradt szét megingathatlan kölcsönös szerelmükre. Legnagyobb meglepetésükre azonban azt kelle tapasztalniok, hogy a minden oldalról megcsodált leányának fényes jövőt óhajtott Wiek papa — csakhogy a fiatalok óhajtott egybekelését meghiusítsa — a fiatal embernek állását is komolyan veszélyeztetett fondorlatok árán is, véget akart vetni, az akkor már hírneves zeneszerző és a „Neu Zeitschrift für Musik“ szerkesztője ábrándozásainak. De jellemszilárdság és szerelem ha-

volna meg e két lépést; de mértföldnyire volt, s ő utnak eredt.

Mi sem szoktat inkább a veszélyhez, mint az idő vagy távolság, mely attól elválaszt. Minden erős léleknek, minden szerencsés természetnek hatalmas segélye az elmélkedés. Ascanio ez utóbbi osztályba tartozott. Nem volt még e korban divat, előbb megutálni az életet, mielőtt abba beléptünk. Szabad volt minden érzemény, szabadon is nyilatkozték, az öröm, nevetés, bú és könnyek alakjában. A modor majdnem ép oly ismeretlen volt az életben, mint a művészetben, s egy fiatal és csinos húsz éves embernek a legkevesbé sem vált e korban szégyenére, ha boldognak vallá magát.

Ascanio e zavarába az öröm némi árnyalata vegyült. Nem számított arra, hogy legközelebbi vasárnap előtt lássa Colombeot s most még ugyanazon nap fogja látni. Ez hat napnyi nyereség volt, s várakozásban eltöltött hat nap, mint tudjuk, szerelmes előtt hat század.

Igy, amily mértékben közeledett a Nesle-hotel-felé épp oly mértékben találta a dolgot egyszerűnek; igaz ugyan, hogy ő tanácsolta Benvenuto-nak, miszerént kérje el a Neslet műteremül, de hát neheztelhet-e ő reá Colombe amiatt, hogy alkalmat keresett hozzá közeledhetni? Az is igaz, hogy a florenczi ötvösnek behelyezkedése a régi d'Amaury-palotába csak Colombe atyjának

kárával történhetik meg, ki azt sajátjának tekinti, de hát valóban kárára válik-e midőn Robert d'Estourville messire nem is lakik benne? Különben is Benvenuto ezer módon volt képes lakásáért fizetni: — egy, a prevet számára készített billikom, egy, leánya számára kifizetett nyakék — s a nyakék készítését Ascanio vállalta volna magára, — a művészet e korszakában elég ügyet simithatott és simított is el. Ascanio nagy fejedelemeket, királyokat, pápákat látott már késeknek koronájukat, jogarukat vagy tiarájukat áruba bocsátani, csakhogy a mester kezéből kikerült csodálat-gerjesztő kincsek egyikét-másikat maguknak megszerezhessek. Így, ha a dolgok ily módon fejlenének, míg Robert messire lenne adósa Benvenuto mesternek, — mert Benvenuto mester oly bőkezű volt, hogy Ascanio bizonyos volt abban, miszerint ha Estourville messire udvariasan intézi el a dolgot, Benvenuto mester királyilag fogja azt viszonzni.

A Saint-Martin utozsa végére érve, Ascanio az Úr békekövetének tekinté magát, ki két hatalmasság közt a békét fentartani van hivatva.

E meggyőződés daczára is, Ascanio, ki, — sajtáságos lények lévén a szerelmesek, — nem volt idegen attól, hogy utját tiz perczcel meghosszabbítsa, a helyett, hogy ladikon kelt volna át a Szajrán, a part hosszában haladt s a pont-aux-Moulins-on ment át a folyamon. Meglehet azért választá

ezen utat, mivel, midőn multkor Colomb után ment, utja szintén erre vitte.

Bármí volt legyen is azonban oka annak, hogy ő ekkorát került, mégis nem egészen húsz percz alatt a Nesle-hotel előtt állt.

De midőn ide ért, meglátta a kis boltzott ajtót, melyen által kellett mennie, midőn szemébe tűnt a kis goth kastély, melynek tornyocskái égnek meredeztek, midőn meggondolta, hogy a hűség miatt félig becsukott redőnyök mögött szép Colombeja tartózkodik: gazdag ábrándjainak utközben alkotott vára szétbomlott, mint a felhőkben látszó azon épületek, miket a szél egy fuvallatra halomra dönt; szemben találta magát a valóval, s a való nem a legmegnyugtatóbbnak látszott neki.

De néhány percznyi, annál inkább is hosszabbnak tetsző szünet után, mert a nagy hűség miatt teljesen egyedül volt az utozán, belátta Ascanio, hogy valamire mégis el kell magát határoznia. Másra pedig nem határozhatta el magát, minthogy a hotelbe bemenjen. Előre ment tehát a küszöbig, s fölemelte a kalapácsot. De tudja Isten meddig tartotta volna kezében, ha ugyanezen perczben véletlenül ki nem nyílik az ajtó, s szemben nem találja magát egy, körülbelül harmincz éves, félig inas, félig paraszt fickóval. D'Estourville mesternek kertésze volt.

(Folytatása következik.)

tástalanná tette az alattomos machinatiókat, s végre az elvakított apa szívós ellentállását is megtörte.

(Folytatása következik.)

Evi jelentés borászatunkról.

(Vége.)

A központi pinczében eddig hordókban borokat küldöttek kezelés és eladás céljából: gróf Andrassy Gyula, Alpár János, Hammersperg Jenő, Hosszu József, Jankovics Tivadar, báró Kemény Istvánné, bró Kemény Gábor, dr. Koller Lajos, Koppélyi Géza, V. Kovách László, Kinczing József, Krémer Fülöp, Mariassy Aladár, gróf Lónyai Menyhért, Miklós Ferencz, Miklós Gyula, gróf Nádasdy Ferencz, Nádosy Kálmán, ifj. gr. Ráday Gedeon, a tarczali vinczellérképezde, Szalay Imre, Szabó Lajos, Seuermann János, özv. Szathmáry-Király Pálné, Steiner Ignác, Schuth Vincze, Soos Lajos, Vásárhelyi Béla, báró Vay Sándor, gr. Zichy Jenő és Windischgrätz Lajos herczeg, összesen 33 termelő, újabb mennyiségek beküldését jelentették: gr. Andrassy Manó, Tisza László, Huszár István, Petrakovic János, Korizmic László, Kerntler Ferencz, gróf Lónyai Béla, Tömöry János, Szepessy Gyuláné, gróf Csáky László, Zeyk József, Stand Ferencz, b. Kemény Endre és Kulcsárné asszonyság.

Apróbb üvegekben több százra menő bortermelők borai a kitűzött feladathoz képest külön pinczében kezeltetnek s időszakonként a kérdezősködő kereskedőknek rendelkezésére bocsáttatnak.

A mintatár hasonlóképp jó eredménnyel működik, s már az első kezdetben minden nevezetesebb hazai és számos külföldi gyáros beküldte oda gyártmányait; úgy, hogy a nagy közönség minden, a szőlőművelés vagy pinczekezelésnél czélszerűnek bizonyult eszközöket modellszerű, vagy termésméretű nagyságban itt feltalálhat.

Egyik további feladatának tekinté a kormánybiztosi hivatal alkalmas szakférfiak által az ország borvidékeit beutaztatni s ott mintaszüretet tartani s az okszerű

mivelést gyakorlatilag megmutatni. A kiküldött vándortanároknak utasításba adatott: I. a szőlőszetre nézve: 1. A szőlőfajok osztályozása és ismertetése; 2. új szőlőtelepítvények berendezése a czélszerű közlekedési ut és vízvezetékekre való figyelemmel; 3. a szőlőszaporítás és nemesítés módjainak ismertetése; 4. a szőlőművelés rendes évi munkálatai; 5. a szőlő ellenségeinek s betegségeinek ismertetése és elhárítása. II. A borászatra nézve: 1. szüretelés; 2. a mustjavítás módjainak ismertetése; 3. erjesztés; 3. a bor ászokolása és palaczkozása; 5. a bor betegségeinek ismertetése és gyógyítása; 6. a szőlő és bor mellékterményeinek értékesítése; 7. a cognac-gyártás.

A kinevezett vándortanároknak működési kerületeik következőképp lönek kijelölve: Dunáninnen: Gyürky Antal, Dunántúl — ezen állomás alkalmas egyéniség híján akkor betöltetlen maradt, de időközben — a m. év őszén — kinevezetett ezen állomásra Koritsánszky János tanár, ki az érdeklődési előkészítő tanfolyamot éppen akkor sikerrel befejezte. Tiszáninnen kerületbe: Maurer János; Tiszántúli kerületbe: Gobóczy Károly; ki azonban időközben ezen állásától való fölmentését kérelmezvén, ezen állás 1882. január hó 1-vel üresedésbe jött. Királyhágón túli kerületbe a vándortanári minőségben ott már évek óta működő Fekete Pál.

Altalában a szaktanári működés iránt az eddig tett tapasztalatok szerint a szőlőbirtokosok művelt osztálya mindenütt igen érdeklődik, úgy az előadások mint gyakorlati utmutatások iránt; a nép azonban kevésbé, noha némely helyen nagy számmal jelentek meg az előadásra. De azért az előadásokra csak akkor jelennek meg, ha másképp elfoglalva nincsenek, mert saját dolgait sem a művelt birtokos, sem a nép el nem hagyja az előadás miatt, legfeljebb az első előadás alkalmával, míg újságvágyát s kíváncsiságát ki nem elégíti. Azért nagyon meg kell választani az időt a szaktanárnak, mikor és hol tartja előadását, de még azzal is meg kell elégednie, ha a formászerű előadást

mellőzi és csak az alkalmat lesi ki, hol és kinek magyarázhatja meg az okszerű kezelés elveit, és ha az érdeklődők nem is nagy számban vannak, mégis eleget tesz küldetésének, mert a hallott tanácsok és gyakorlatilag nyert felvilágosítások ajkáról ajkra fognak szállani, s így az elvetett mag mindig terjedtebben fog csirázni s végre gyümölcsöt is hozni. Aztán részletesen előadja a jelentés, hogy a lefolyt évben hol és minő előadások és mintaszüretet tartattak.

Pécsi színház.

Szombaton, 1882. márczius 18-án adatik:

Hunyadi László.

Eredeti nagy opera 4 szakaszban. Irta: Egresy Benjámín. Zenéjét szerző: Erkel F.

Kezdeté 7 órakor.

Laptulajdonos Ramazetter Károly.
Felelős szerkesztő Bolgár Kálmán.

Nyilttér.

Egy nevelőné,

ki a magyar, német és francia nyelvben — minden szükséges tantárgyban úgy a zongorában is alapos oktatást ad — ajánlja magát a tisztelt közönség figyelmébe.

Közelebbi tudósítást

„T. A.“

alatt a lap kiadóhivatalában.

A legolcsóbb, legterjedelmesebb, legdiszesebb magyar heti lap.
Egészen ingyenes regénymelléklettel,

külön „DIVATLAP“ és külön „GAZDASÁGI és HÁZTARTÁSI“ lap!

Gyönyörű jutalomképek. Megjelenik tizezer példányban.

Előfizetési felhívás

a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

==== Megjelen minden vasárnap. ====

A „Képes Családi Lapok“ 1882. ápril 1-én a negyedik évfolyamnak új negyedébe lép. Ez alkalomból felhívjuk az olvasó közönség figyelmét közkeveltségben álló szépirodalmi képes lapra. — A „Képes Családi Lapok“ hetenkint három ivnyi tartalommal, legdiszesebb kiállításban, csinos színes borítékban jelen meg. — Minden száma sok művészi kivitelű képet hoz. — A főlapban közöl elbeszéléseket, költeményeket, rajzokat, egy kitűnő eredeti regényt, életképeket, stb. Minden számhoz egy ivnyi külön regény-melléklet könyvalakban. Havonként a „Növilág“ cz. divatlapot és „Gazdasági és háztartási lapot“ is hoz ingyenes mellékletképen. — A borítékon sok érdekes, mindenfajta talányt közöl. Kérdések, feleletek, ajánlatok stb. czimű rovatok állanak a közönség rendelkezésére. — Minden negyedévben gyönyörű színes műmelléklet egészen ingyen.

1—3

Már ez évfolyam 6-ik számához:

SZ. PRIELLE KORNÉLIA,

és a 24-ik számához

FELEKINÉ-MUNKÁCSI FLÓRA

jeles művésznők színnyomatú díszes arcképeit adtuk előfizetőinknek egészen ingyen.

Mutatványszámot kívánatra bárkinek bérmentve küld a kiadóhivatal.

Előfizetési ár: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala, Budapest, papnövelde-utca 8-dik szám.

Az első magyar bizományi és szállítási-üzlet

Fiumében

ajánl legújabb aratásból, kitűnő minőségű illatdus

k á v é t

minden posta-állomásra szállítva, díj- és vámmentesen, utánvétellel, göngyöletekben 4³/₄ kiló tiszta súlylyal, a következő jutányos árak mellett:

Egy kiló	Rio	1 frt 32 kr.
„	Santos	1 „ 36 „
„	Java	1 „ 52 „
„	Ceylon	1 „ 85 „
„	Mokka	2 „ 10 „

Nagyobb megrendeléseknél megfelelő árengedmények.
Továbbá eredeti

olasz rizst.

Egy kiló I-ső rendű Romagna á — frt 37 kr.
„ „ II-od „ „ á — frt 34 kr.

Ügynökök kerestetnek.

1—3

Engel és Stern.

